

УДК 338.482:4

Солоділова А.О.¹, Повзло О.М.²

¹ студ. гр. МТЕ-211 НУ «Запорізька політехніка»

² канд. філос. наук, доц. НУ «Запорізька політехніка»

ФІЛОСОФСЬКИЙ СЕНС ВІДКРИТТЯ СВІТОВИХ ТОРГІВЕЛЬНИХ ШЛЯХІВ МАНДРІВНИКАМИ

У середньовічній Європі центрами торгівлі й ремесл стали великі міста, які притягували до себе купців, послів та інших мандрівників. Для зручності їх подорожей склалися «інтеркарти» - своєрідні путівники на основі мальованих карт із ілюстраціями. Передумовою початку епохи великих відкриттів послужили нові мотиви, пов'язані з необхідністю пошуку торговельних шляхів з Скропи на Схід, вільних від арабської цивілізації та більш безпечних, і нові можливості. У той час вдосконалювалось суднобудівництво, було винайдено компас і астролябія, а також способи збереження харчових продуктів, з'явилася нова зброя, розвивалася картографія, що базувалася на концепти іншого світового океану. Все це значно стимулювало розвиток мореплавства і дозволило поставити його на службу державним і торгівельним цілям.

Першою європейською країною, що почала активно використовувати мореплавство з метою відкриття нових земель, нових шляхів мандрівництва стала Португалія. Португальський принц Генріх Мореплавець (XV ст.) став ініціатором систематичних морських дослідницьких експедицій, головною метою яких було відкриття морського шляху до Індії, для чого він збудував великий флот і відкрив морехідну школу в Сагриші. У 1487 р. з цією метою ним була споряджена експедиція на чолі з Бартоломео Діашем вздовж західних берегів Африки, якій вдалося досягнути її південного краю – мису,

названого Діашем мисом Бур, у подальшому перейменованого португальським королем Жоаном II у мис Доброї Надії. Але заповітне бажання Генріха Мореплавця було здійснено тільки після його смерті видатним мандрівником Васко да Гама, який у 1497–1499 рр. обігнувши Африку, на своїх кораблях досяг західного краю Індії й повернувся звідти із вантажем золота та прянощів.

Тому, кінець середніх віків знаменував собою початок епохи великих відкриттів, пов'язаних з іменами Васко да Гама, Христофора Колумба, та інших першовідкривачів, у результаті активної мандрівницької діяльності яких Земля перетворилася на єдиний соціально-людський та економічний світовий простір (світову економіку), де у людства з'явилися великі можливості для різноманітних подорожей й мандрівництва. Цей позитивний процес створював життя будь-якої людини дуже цікавим, креативним, що сприяло процесу формування цієї людини в якості універсальної індивідуальності та всебічно розвинутої особистості, для якої проблема філософського сенсу її практичних дій почала займати не останнє місце, а тільки пріоритетне місце і важливий початок свідомого буття.

Тому, саме з цієї причини, у багатьох країнах став розвиватися міжнародний туризм. І саме сьогодні він став однією з провідних галузей економіки, які надійним джерелом поповнення бюджету. У державах, що активно розвивають цю галузь, іноземний туризм дає можливість розв'язувати багато соціально-економічних проблем. Прибутки від туризму в цих країнах обчислюються мільярдами доларів.